

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Til nr. 1

Til kapitel 4 a

Det foreslås, at der i vandforsyningsloven indsættes et nyt kapitel 4 a om betaling og opkrævning m.v. af en fikseret afgift til drikkevandsbeskyttelse.

De foreslåede regler i kapitel 4 a erstatter bestemmelserne i lovens § 52 c.

De foreslåede bestemmelser erstatter også opkrævningsgebyr efter miljømålslovens § 35. Afgiften efter den foreslåede § 24 rummer således også betaling for kortlægning og udpegning m.v. af følsomme indvindingsområder og indsatsområder efter miljømålsloven efter den foreslåede § 8 a i miljømålsloven, jf. også lovforslagets § 2, nr. 1-3.

Til § 24

Forslagets § 24 indeholder bestemmelser om afgiftens størrelse og reguleringen heraf samt fordelingen af provenuet mellem det kommunale og det statslige niveau.

Det bemærkes, at der i anden lovgivning er fastsat særlige regler om, at indvinding af grundvand uanset bestemmelserne i vandforsyningsloven kan ske uden en tilladelse efter vandforsyningslovens § 20. En sådan indvinding vil ikke være omfattet af afgift efter bestemmelserne i vandforsyningsloven. Det gælder f.eks. bestemmelsen i jordforureningslovens § 63.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 4.1.

Til §§ 24 a og 24 b

Den foreslåede bestemmelse i § 24 a, stk. 1, indebærer, at ejeren af et vandforsyningsanlæg skal betale afgift af alle de indvindingstilladelser, som har tilknytning til anlægget, herunder hvis en anden person eller virksomhed lejer sig ind på anlægget og opnår sin egen indvindingstilladelse til det samme anlæg. Ejeren skal i sådanne tilfælde betale afgift af den samlede mængde, som der er meddelt indvindingstilladelse til i tilknytning til anlægget. Der skal også betales afgift af tilladelser, som er meddelt til anlæg, som endnu ikke er taget i brug. Tilsvarende gælder efter den foreslåede bestemmelse i § 24 b, stk. 1 for andre vandindvindingsanlæg, idet der dog kun skal betales afgift af en tredjedel af den tilladte indvindingsmængde og maksimalt af en tredjedel af 25.000 m³.

Det er i vandforsyningslovens § 52 c ikke entydigt fastsat, på hvilket tidspunkt og inden for hvilke tids-

rammer vandindvinderen skal betale på baggrund af den tilladte indvindingsmængde. På samme måde er det heller ikke fastsat på hvilket tidspunkt og inden for hvilke tidsrammer en virksomhed vil kunne blive omfattet af reglen i § 52 c, stk. 4, om delvis fritagelse fra betaling for den del af tilladelsesmængden, der overstiger 25.000 m³.

De foreslåede bestemmelser i § 24 a og § 24 b fastsætter den 1. januar i opkrævningsåret som fast skæringsdato for opgørelse af kravet hos vandindvinderne. Forslaget vil skabe gennemsigtighed i opgørelsen af betalingskravet overfor den enkelte vandindvinder samtidig med, at det vil give opkrævningsmyndigheden et enklere regelsæt at administrere efter.

Opkrævningsmyndigheden vil således undgå tvister om betalingens størrelse i de tilfælde, hvor vandindvinderens tilladelse har ændret sig siden udsendelse af regningen. Samtidig foreslås det, at afgiften fastsættes endeligt for et år ad gangen, jf. også den foreslåede § 24 g.

Efter de gældende regler udgør de almene vandforsyninger og de erhvervsmæssige vandindvinderere de to helt store grupper af betalere af afgiften. Det har i praksis vist sig, at der er visse mellemformer, som har givet anledning til tvivl om, hvorvidt de var omfattet af lempelsesordningen for erhvervsvirksomheder. Eksempelvis kan nævnes vandindvinding til brug for idrætsanlæg, parker, offentlige institutioner, grundvandskøleanlæg og golfbaner m.v.

For at forenkle og præcisere reglerne foreslås det, at alene de almene vandforsyninger skal betale fuld afgift, jf. den foreslåede § 24 a, mens andre vandindvinderere omfattes af lempelsesordningen, hvorefter der alene skal betales afgift af en tredjedel af den tilladte indvindingsmængde og maksimalt af en tredjedel 25.000 m³, jf. den foreslåede § 24 b.

Efter de foreslåede regler vil alle former for erhvervsmæssig vandindvinding være omfattet af lempelsesordningen, som erstatter de gældende særlige bestemmelser for jordbrug, dambrug og industri. Også de omtalte mellemformer bliver efter forslaget omfattet af lempelsesordningen. At alle erhvervsvirksomheder bliver omfattet, indebærer endvidere, at bl.a. bureauer, forlystelser, landinspektører, mæglere, og rådgivende ingeniører med egen indvinding fremtidigt vil være omfattet af lempelsesreglerne, se afsnit 4.2.3 i de almindelige bemærkninger.

Forenklingen betyder også, at vandforsyninger, som ikke er almene (dvs. vandforsyninger, som ikke forsyner eller ikke har til formål at forsyne mindst 10 ejendomme) og med en indvinding over 6000 m³, bliver omfattet af lempelsesreglerne.